

Heinrich Schuckmann

**Decanus Heinricus Schuckman/ J. U. D. Et Codicis in Universitate Rostochiensi
Professor ... Ad solennem actum Disputationis Inauguralis ... J. U. Candidati Dn.
Heinrici Acidalii Marchiaci Die 28. Martij in Auditorio Majori ... invitat**

Rostochii: Typis Nicolai Kilii, Anno MDCL

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1837673438>

Druck Freier Zugang

Promotionsprogramm
für
mehrfachleibende Forscher
1.5. Buchh. Studien.
6. Bitter

Mulbg li
3326

1
DECANUS
HEINRICUS Schuckman/

J. U. D. Et Codicis in Universitate

Rostochiensis Professor,

Suo & Facultatis Juridica nomine

Ad solennem actum Disputa-
tionis Inauguralis

PRÆSTANTISSIMI AC DOCTISSIMI

J. U. CANDIDATI

DN. HENRICI ACIDALII

Marchiaci

Die 28. Martij in Auditorio Majori,

volente DEO habendam

Magnificum DN. RECTOREM

Dnn. Professores, omnesq; omnium

ordinum Cives Academicos, literarumq;

amantes, officiosè invitat.

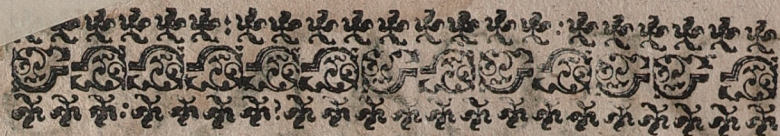
OS(O)90

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. L.

Siquicquam est invita ci-
vili, quod expetendum homini
maximè, quodq; ad summi Boni per-
fectionem, quàm proximè accedit,
Animi tranquillitas est. Hæc collata cum
cœteris, quæ jactare tantoperè atq; in-
censu felicitatis facillè principis locare mortales solent;
quippe quibus acquirendis servandisq; (ut ut sæpè in-
genti cum difficultate & infinitis propemodum mole-
stijs id fiat) quasi nati ad hoc factivè prorsus essent,
omnes animi corporisq; vires, nullius laboris pertæsi
impendunt, palmam *Regulis*, non dixerim, ancipitem
satis reddit, sed invertit. Pleraq; enim, præterquam
quod extra hominem versantur, nec in illius potestate
vel arbitrio sunt posita, etiam animum hominis, qui
esse debebat præcipua veri boni sedes, quantò impen-
sius ab hoc amari diligentiusq; coli cœperunt, tantò
longius à beatitudinis primo liminè, ne addam, apice,
abducunt. *Opum* caducarum gurgēs, vel hac de causa,
infelicissimus audit, quod huic tam illa, quæ non ha-
buit, nec habiturus est unquam, quàm quæ habet, peræq;
desint. *Glorie* aventi unus aliquis, quem alto alioquin
supercilio despexeris, si fortè deneget cupitos honores
summos, quales apud Esteram Judæus ille Agagæo
Amalekitæ negabat, acerbam & ingloriam facere to-
tam vitam potest. *Favoris* aucupem, perpetuum turpis
adulationis studium, deq; amittendâ magnorum gratia,
quod

quod per levissimam quandam offensam non raro contingit, anxia & cum molestissimo eoq; interminato metu conjuncta sollicitudo excruciat. *Sapientia* sectatores, quò plura tenent intellectu recondita, hoc amplioris scientiæ, quæ in hac quidem vitâ inexplabilis est, vehementiori subinde cupiditate fatigantur. *Delicijs* verò diffuentia pectora, præter id, quod mancipia sunt voluptatis fœdæ, certissimus deinde comes dolor, non tam à tergo quam fronte expectat. Ita nihil horum est, quod desiderio mentis humanæ ex asse satisfaciat, & cui saltim aliquo, nedum pleno consensu responderi queat; *Sufficit*. Et tantum quidem ab interiori animi tranquillitate, non dicam eâ, quam in Codice sacrarum Scripturarum Dei Spiritus passim ostendit, sed illâ etiam, quam ex naturâ & in civili conversatione talem esse, ut à quovis ametur, desideretur & exambiat, apud omnes, qui sanæ rectæq; rationis ductum sequuntur, in confesso est. data operâ & quasi scientes volentesq; recedunt, qui in fictis illis, & animam intellectu voluntateq; præditam, non tam sedantibus (experientia testis est) quam concutientibus, eisq; prorsus fallacibus ac perituris bonis, si dicenda bona sunt, felicitatem ponunt. Cœterum ad obtinendam & custodiendam mentis tranquillitatem, universale quoddam medium, idq; probatissimum est, à *vijs abstinerere*: Excusat enim conscientia, & quietum esse jubet pectus, si quando virtutis recteq; à te factorum memineris: accusat autem & varijs inquietudinis procellis circumagit, ex quo criminosa libidini tanquam indomitæ ac feroci beluæ, fræna, quæ erant artissimè constringenda, laxaveris, adeoq; hoc ipso in te, nullo quantumvis delatore alio exurgente, reatum, quem non potest non comitari interior mentis perturbatio,

batio: ex nequiter patratis, & ipsâ commissi facinoris deformitate contraxeris. Quin & extrinsecus multa accidunt, quæ quod vitiorum fomes sunt, & alimenta ijs subinde ministrant, ipsam animi quietem non solum turbant, sed tollunt perimuntq; . Et inter hæc quidem si quis primum locum bellis ac litibus attribuat, à vero is non abit. Bellorum motus quemcunq; juvat, si vè is stet in acie & manus cum hoste conserat, si vè terras, urbes, pagos, templa, domos quorumlibet imbellium minusq; resistantium vastare satagat, ab omni sanè parte & quocunq; se vertit, secum ipso acerrimè dimicat. Fieri enim vix potest, ut inter armorum strepitus, & tot turbas, quibus circumfusus Mars est, totq; enormia delicta, ad quæ via hic patet facilis ac prona, integram quis & intemperatam suæ menti pacem tueatur. Sic qui litibus privatis & civilibus controversijs, ex altercandi quodam pruritu, occupatus distrahitur, nescit sibi ille, an adversario, cum quo iudicio experitur, ægrius faciat, non absre dubitatur. Id planissimum est, non esse quieti locum, quantisper mutuâ animorum acerbitate & amarulentia certatur. Nec est, quod mentem usq; adeò constantem stabilemq; quis sibi, in merâ videlicet fragilitate atq; inconstantia fingat, quæ, ubi plena odij & inimicitia seges est, ipsa tamen nullo tangatur affectu, nullâ perturbatione afficiatur. Audies equidem crebrò usurpari vocem istam, quâ palpi sibi faciunt litigiosa ingenia, quando *cum adversario causa amici persone conciliatur*: Verùm enim verò cum ad praxin ventum est, an secerni tum facile distinguiq; planè queat persona à causâ, quivis viderit, qui excutere semetipsum rectius novit: Naturâ nobiscum sic comparatum nunc est, ut invisum & molestum minimeq; ferendum nobis statuam, quisquis aduersum
nos

nospugnaverit, non attento semper, quo jure pugnetur. Quæ cum ita sint, nihil bono viro ac quieto (Ciceronis verba sunt) magis convenit, quam abesse à civilibus controversiis: Neq; enim, ut alibi idem inquit, animus à seipso dissidens, secumq; discordans, gustare partem ullam liquidæ voluptatis & liberæ: atq; pugnantibus & contrariis studiis consilijsq; semper utens, nihil quietè videre, nihil tranquillè potest. Sed altiùs his ascendit animus divinâ luce collustratus: Hic enim vel eâ ob causam lites odit, quod peccare in Deum nefas ducit. Quomodò salutare pariter ac necessarium Ecclesiastici monitum est; *Abstine à lite & peccata minues.* Et quanquam omnibus datum non est, à causis forensibus semper & ubiq; liberos se atq; immunes præstare; præterea quoq; adversus turbidorum ac malè feriatorum hominum motus, ordinati divinitus Judices & constituta judicia sunt, quò minus tamen omnia meritis contentionibus ac jurgiis repleantur, animiq; sedati tranquillitate suâ penitus deiciantur, quæsitum simul est saluberrimum remedium. *Transactio*, quâ litigandi libido in primâ quod dicitur favillâ extingueretur; Idq; vel eo nomine magni faciendum est, quod mentis quietem nulli auro argentovè postponendam, & feliciter conservet, & ubi perempta, forsan est, restituat. Itaq; sicut omni laude digna est illa bonorum rectorumq; Judicum cura, quibus nihil prius nihil antiquius, quam deductas in judicium lites à primo statim limine hoc pacto refecare, sic vicissim non modò non ferenda, sed & detestanda prorsus coercendaq; fuerit causidicorum illorum temeritas, qui controversias, quæ sopiri transactione commodè possunt, ob speratum exiguum lucellum in infinitum extendunt. & posthabitâ exclusaq; amicabili compositione, quâ optimè fuerat

clientibus suis prospectum, ipsâq; aded animi tranquillitate, ad fovendam discordiam & perturbationem continuam auctores fiunt. Neq; enim probanda est illa Lacedæmonij Legislatoris sententia, qui, teste Plutarcho, in Rempublicam quasi fomitem virtutis immisisse, videtur studium contendendi, uti semper aliquid inter bonos certaminis dissidiq; esset; eam verò gratiam, quâ cives non exploratis prius per mutuas contentiones animis ultrò alter alteri concedunt, ut otiosam & desidem, concordie nomen non mereri statuit. Rectius illi senserunt, qui tria Chilonis præcepta, quæ erant, *Nosce te ipsum, Ne nimium cupias, Et aris alieni atq; Litis miseriam fac ef- fugias*, aureis literis descripta Delphis consecrârunt. Hodie quoq; cordationum Jctorum mens est, non hoc fine didicisse se vel tractare & adhibere jura, ut horum adminiculo ferendis impunè fovendisq; litibus occasiones præbeantur, sed ut potius simul ac enatæ fuerint, quacunq; ratione possint, præscindantur terminenturq;. Et eò facit laudanda illa Jcti in legibus nostris commonefactio: *Lites inquit execrari verecunda est cogitatio.*

Hoc ipsum etiam quod animo volvat sibiq; propositum habeat Præstantissimus ac Doctissimus Vir Juvenis **Dn. HEINRICUS ACIDALIUS** Marchiacus, testatum facere voluit Disputatione suâ Inaugurali, quâ **TRANSACTIONIS** materiam doctè succincteq; complexus est; Primum ille in Scholâ patriâ humaniorum literarum fundamenta jecit, eisq; plenius postea in illustri, quod est Stetini, Pædagogio pertractatis & penitiùs cognitis, animû applicuit ad Juris studium Et hujus de causâ in almâ, quæ est ad Al- bim, Wittenbergensi Academiâ, habitis tum Le-
ctorijs

torijs, tum Disputatorijs Collegijs, sub manu-
ductio- & Præsidio Amplissimi & Consultissimi Viri, Dn.
GOTHOFREDI SUEVI, J. U. D. & P. P. trien-
nium ferè exegit. Quo exacto & visis postea, perlustra-
tisq; alijs nonnullis Academijs, Anno 1646. mense Au-
gusto, ad nostram hanc Universitatem concessit, & eum
hic se gessit ad annum usq; quartum, qui laudem mode-
sti atq; industrij Legum Studiosi, nunc Candidati exi-
mij, non immeritò à nobis auferat. Præter privata Col-
legia, Lectoria pariter ac Disputatoria, Informatore ac
Præside, Viro Amplissimo & Consultissimo Dn. JOA-
CHIMO SCHNOBELIO, J. U. D. & Prof. P.
Collegâ, Compatre ac amico nostro pl. honorando, pu-
blicè Disputationes quatuor exhibuit: Tres, velut de Ju-
risdictione, De Scto Macedoniano & Vellejano, De Fi-
dei commissarijs hereditatibus, ut & Successionibus ab
intestato, in publico quod exeat Pandectarum Collegio
leguntur. Unam de Universo Jure Feudali (hujus enim
Synopsis illa continet) & ipse eruditè conscripsit, &
juxta cum prioribus masculè defendit. Ita sanè opti-
mo consilio, modestissimus Vir-Juvenis discere voluit,
antè, doctumq; se probare doctis, quam ipse salutaretur
Doctor. Quæ causa etiam fuit, quamobrem summos
à Facultate nostrâ Juridicâ honores & privilegia Do-
ctoralia, non tam ex suo, quam aliorum bonorum judi-
cio decenter petens, promptos in hoc paratosq; nos si-
bi habere debuit. Institui cum ipso Examen, quale,
institui Statuta jubent, talemq; deprehendimus, cui su-
premam in utroq; Jure dignitatem conferre non dubi-
temus. Sed & vestro, Magnifice Dn. Rector, Reverendi,
Consultissimi, Experientissimi, Clarissimi Dnn. Profes-
sores, Doctores, Verbi divini Ministri, linguarum & ar-
tiu

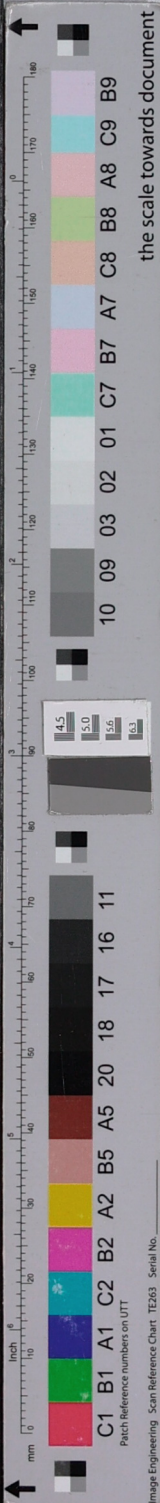
tium liberalium Magistri, tuq; Nobilissima Studiosorum
Juvenum Concio, omnesq; & singuli Literati ac litera-
torum Amantes, augustissimo ornatissimoq; conspe-
ctui, pro more antiquitus recepto, die 28. Martij horis
ante & post meridiem in Auditorio Majori volente
Deo se sistet, Vobisq; de utilissimâ juxtâ ac necessariâ
TRANSACTIONIS, quam diximus, materiâ, ex
jure respondendo, eruditionem suam denuò approba-
bit. Vos itaq; quomodo suis quisq; honorificis titulis
compellati estis, ut Clarissimo DN. CANDIDATO dicto
loco & tempore cum amplissimâ præsentia, tum animis
auribus & linguis faventes Vos demonstrare velitis, of-
ficiosè rogamus. Memorem hujus beneficij gratumq;
affectum & ipse Dn. CANDIDATUS conservabit, & nos
juncti cum ipso, quâ ratione poterimus, honori com-
modisq; vacabimus. Deus Optimus Maximus ex-
optatâ tot votis solidaq; Transactione firmatâ pace,
si Ipse volet, in terris; quodq; certò ipsum velle scimus
propter Christum principem pacis, absolutissimâ tan-
dem tranquillitate in cœlis nos beet / P. P. Rosto-
chij die 17. Martij. An-

no 1650.

the scale towards document

atatorijs Collegijs, sub manu ductio-
nplissimi & Consultissimi Viri, Dn.
DI SUEVI, J. U. D. & P. P. trien-
Quo exacto & visis postea, perlustra-
s Academijs, Anno 1646. mense Au-
hanc Universitatem concessit, & eum
um usq; quartum, qui laudem mode-
egum Studiosi, nunc Candidati exi-
à nobis auferat. Præter privata Col-
riter ac Disputatoria, Informatore ac
plissimo & Consultissimo Dn. JOA-
NOBELIO, J. U. D. & Prof. P.
e ac amico nostro pl. honorando, pu-
s quatuor exhibuit: Tres, velut de Ju-
to Macedoniano & Vellejano, De Fi-
ereditatibus, ut & Successionibus ab
co quod exeat Pandectarum Collegio
e Universo Jure Feudali (hujus enim
inet) & ipse eruditè conscripsit, &
as masculè defendit. Ita sanè opti-
tissimus Vir-Juvenis discere voluit.
probare doctis, quam ipse salutaretur
usa etiam fuit, quamobrem summos
Juridicà honores & privilegia Do-
ex suo, quam aliorum bonorum judi-
is, promptos in hoc paratosq; nos si-
Instituimus cum ipso Examen. quale
ent, talemq; deprehendimus, cui su-
Jure dignitatem conferre non dubi-
ro, Magnifice Dn. Rector, Reverendi,
perientissimi, Clarissimi Dnn. Profes-
erbi divini Ministri, linguarum & ar-
tiu